

tum, hvor det hed: „Bestemmelserne i §§ 2 og 3 gjælde dog kun til Udgangen af Aaret 1862“; deraf vilde altsaa Følgen blive, at disse Bestemmelser fik en vedvarende Gyldighed; men Landstinget har i den Henseende vedtaget et Forslag, der gjør, at det ikke vil blive saaledes, idet der nemlig til Lovens Slutning er føjet et Tillæg, som medfører, at de ville blive underkastede en Revision inden Udgangen af Aaret 1864; Resultatet deraf er altsaa, at den midlertidige Gyldighed udstrækkes fra 1ste Januar 1863 til 1ste Januar 1865. Udvalget har ligesaa fundet Noget derimod at erindre som mød, at § 12, der indeholdt Scalaen for Skatteindtægten, og her var vedtagen som en vedvarende Bestemmelse, af Landstinget er antagen at burde ligesom §§ 2 og 3 undergives en Revision inden Udgangen af Aaret 1864. — Den næste Paragraph, som er undergaaet Forandring, er § 6. Efter den, saaledes som den her var vedtagen, skulde Indkomstskat lignedes, ikke blot paa dem, der alene havde Bopæl i Kjøbenhavns Commune, men ogsaa paa dem, der ikkun i en vis Deel af Aaret havde fast Bopæl der; Landstinget har imidlertid forandret dette derhen, at Skatten skal lignedes paa dem, der alene have Bopæl i Kjøbenhavn, og paa dem, som have fast Bopæl der mindst i et halvt Aar, og at den aldeles skal bortfalde for dem, der ikke have opholdt sig der mindst et Tjerdingaar. Udvalget har fundet Betænkelse ved at gaae ind paa denne Forandring, fordi det, uagtet det vel ikke har været Hensigten i det andet Thing, dog overmaade let kan lede til, at nogle af Kjøbenhavns meest bemidlede Indvaanere kunne blive fritagne for den halve Skat, idet deres Forhold er saaledes, at de kunne opholde sig et halvt Aars Tid paa deres Landsteder i Nærheden af Kjøbenhavn; og dog ligesaa holdt deres Bedrift gaaende i Kjøbenhavn; hertil kommer endnu, at Udtrykket „fast Bopæl“ af den høitæredede Indenrigsminister paa et andet Sted er blevet forklaret eensbetydende med Leie paa et halvt Aar, og der vilde derved muligviis kunne opstaae en Anvendelse af Udtrykket, som ikke vilde være rigtig. Der er desuden i selve Paragraphen, baade som den gik herfra, og som den er vedtagen i Landstinget, en Unsiagtighed i Udtrykkene, som ogsaa

den høitæredede Indenrigsminister i det andet Thing har gjort opmærksom paa, idet der ikke er tilstrækkelig Modsetning i de Ord „dem der alene have Bopæl i Kjøbenhavns Commune“ og „dem“, der ikkun en vis Deel af Aaret have fast Bopæl der. Udvalget har derfor troet at burde bringe en anden Redaction af § 6 i Forslag, og det er derpaa, Udvalgets første Endringsforslag gaaer ud; man har ved dette Forslag søgt at gjøre det noget klarere, at den, som hele Aaret rundt har sin Bedrift i Kjøbenhavn, ikke kan blive fri for at svare denne Skat, selv om han ogsaa indretter sig saaledes, at han en Deel af Aaret opholder sig et andet Sted; og Forslaget gaaer endvidere ud paa at begrænse Forpligtelsen til at svare Indkomstskat for dem, der opholde sig her i Byen i en kortere Tid end 4 Maanedere.

§ 7, som den vedtoges her i Folkethinget, indeholdt en Bestemmelse, hvorefter ogsaa Personer, som ikke havde Bopæl i Kjøbenhavn, kunde beskattes af den Næring, de drev der efter Borgerstab, Næringsbeviis eller Bevilling, og af saadan Næring, som stod Enhver aaben, og den indeholdt tillige forskjellige Bestemmelser, som sigtede til i den Henseende at tilvejebringe Gjensidighed mellem de forskjellige Communer. Denne Paragraph er ved Afstemningen i det andet Thing aldeles falden bort; men Udvalget troer, at de Forhandlinger, der her have fundet Sted angaaende dette Forhold, maae have ledet til den Overbeviisning, at en saadan Paragraph i sig selv er rigtig, og at det er af høieste Vigtighed for Kjøbenhavn, der i Nærheden af sig har en stor Commune, hvor mangfoldige Personer søge Bopæl, hvis Tilværelse dog er knyttet til Kjøbenhavn, at der haves en saadan Bestemmelse, da Byen ellers vilde miste en stor Deel Indtægter, som den med fuld Føie burde kunne gjøre Regning paa. Udvalget foreslaaer derfor atter at optage § 7, hvilket jo vil have til Følge, at der foretages en Rettelste i Paragraphernes Nummerfølge.

Den næste Forandring, som er foregaaet i Landstinget, vedrører den tidligere § 10, hvor der til Slutningen er føjet, at blandt de Udgifter, som ere at fradrage, inden der skal svæ-